

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	4614010060
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4614010060.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 13. februára 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného U. A. a spol., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obhajcu obžalovaného U. A., JUDr. U. Q. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 18. októbra 2018, sp. zn. 2Tos/96/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, dovolanie obhajcu obžalovaného U. A., JUDr. U. Q. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Topoľčany (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) uznesením zo 17. septembra 2017, sp. zn. 1T/17/2014 rozhodol tak, že podľa § 70 ods. 1 Trestného poriadku uložil JUDr. U. Q., advokátovi so sídlom v Prievidzi, Gustáva Švéniho 6, ako obhajcovi obžalovaného U. A. (ďalej aj len „obhajca“) poriadkovú pokutu vo výške 500,- (päťsto) Euro.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obhajca sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj len „krajský súd“) uznesením z 18. októbra 2018, sp. zn. 2Tos/96/2018 tak, že v bode I. výrokovej časti uznesenia podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa; v bode II. výrokovej časti uznesenia rozhodol podľa § 70 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku tak, že JUDr. U. Q., advokátovi so sídlom v Prievidzi, Gustáva Švéniho 6, uložil poriadkovú pokutu vo výške 100,- (sto) Euro.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obhajca dovolanie, v ktorom vo všeobecnosti len podrobnejšie rozvádza opakovane už v pôvodnej sťažnosti prezentované dôvody, ktoré mu znemožnili zúčastniť sa hlavného pojednávania konaného 27. septembra 2017 pred Okresným súdom Topoľčany. Zdôrazňuje pritom najmä skutočnosť, že jeho asistentka už v čase o 07:48 hod. uvedeného dňa kontaktovala asistentku príslušného senátu súdu prvého stupňa, p. Mikátovú o tom, že sa mu náhle pokazilo jeho motorové vozidlo. Následne obhajca požiadal súd prvého stupňa o ospravedlnenie jeho neúčasti aj

doporučeným listom z 28. septembra 2017. K podanému dovolaniu priložil e-mailovú správu z 27. septembra 2017 adresovanú súdu prvého stupňa, ako aj list citovaný v predchádzajúcej vete. Uvádza, že nemôže za to, že asistentka neinformovala v dostatočnom predstihu predsedníčku senátu, pričom ani v minulosti sa mu na príslušný súd prvého stupňa nepodarilo nikdy dovolať, resp. nebolo možné prepojiť ho priamo k sudcovi.

S poukazom na ním uvádzané skutočnosti obhajca žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o podanom dovolaní rozhodol tak, že v celom rozsahu zruší uznesenie Okresného súdu Topoľčany z 27. septembra 2017, sp. zn. 1T/17/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18. októbra 2018, sp. zn. 2Tos/96/2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie nie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a je ho potrebné bez meritórneho prieskumu na neverejnom zasadnutí odmietnuť s poukazom na § 382 písm. f) Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, a preto ho nie je možné podať proti ktorémukoľvek právoplatnému rozhodnutiu a z akýchkoľvek dôvodov, nakoľko nie je univerzálnym prostriedkom k náprave všetkých namietaných vád a všetkých rozhodnutí. Ako vyplýva z ustanovenia § 386 ods. 2 Trestného poriadku musí ísť o rozhodnutie vo veci samej, okrem prípadov uvedených v § 371 ods. 2 Trestného poriadku.

Rozhodnutie súdu o uložení poriadkovej pokuty teda nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto nie je možné voči nemu ani účinne podať dovolanie.

Ako je z vyššie uvedeného zrejmé, v prerokúvanom prípade obhajca napadol uznesenie krajského súdu, ktorý síce sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku; následne však krajský súd obhajcovi znovu uložil poriadkovú pokutu podľa § 70 ods. 1 Trestného poriadku v nižšej, než pôvodne vymeranej výške.

Citované skutočnosti ale v konečnom dôsledku z právno - kvalifikačného hľadiska nič nemenia na procesnej povahe takéhoto rozhodnutia - uznesenia, ktoré rozhodne nemožno podradiť pod žiadne z rozhodnutí taxatívne vymenovaných v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

Najvyšší súd nad rámec už konštatovaného už len v stručnosti dodáva, že dovolanie sú oprávnení podať samostatne v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku len minister spravodlivosti, generálny prokurátor a obvinený. Žiadna iná osoba nie je oprávnená podať dovolanie vo svoj prospech, aj keď mala v

pôvodnom konaní postavenie strany. Obhajca je oprávnený podať dovolanie len v mene obvineného a v jeho prospech, nie však vo svoj vlastný.

Podanie dovolania prostredníctvom obhajcu sa vyžaduje v zmysle § 373 ods. 1 Trestného poriadku ako obligatórna podmienka k tomu, aby sa mohol dovolací súd vôbec dovolacími dôvodmi zaoberať; z toho však nevyplýva možnosť pre obhajcu podať dovolanie voči právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktoré sa ho priamo týka (obdobne 3Tdo/51/2011).

Napriek uvedenému sa však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd už následne ani ďalej nezaoberal zvyšnými zákonnými podmienkami, ani dôvodmi podaného dovolania, nakoľko v danom prípade nemožno konštatovať splnenie základnej podmienky na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku v zmysle Trestného poriadku.

Riadiac sa vyššie vyjadrenými právnymi úvahami rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda dovolanie obhajcu obžalovaného U., JUDr. U. Q. bez preskúmania veci podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.